

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення : закон України від 07.12.1984 р. №51. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#Text>
2. Кримінальний кодекс України : кодекс від 05.04.2001 р. №25-26. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text> (дата звернення: 04.10.2021)
3. Оцінка психічного стану : веб-сайт. URL : <https://empendium.com/ua/chapter/B27.II.21.1>. (дата звернення: 04.10.2021)
4. Про затвердження Інструкції про порядок виявлення у водіїв транспортних засобів ознак алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції : наказ М-ва внутрішніх справ України від 09.11.2015 р. № 1452/735. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1413-15#Text> (дата звернення: 03.10.2021)
5. Про практику застосування судами примусових заходів медичного характеру та примусового лікування : постанова пленуму Верховного Суду України від 03.06.2005 р. №7. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0007700-05#Text> (дата звернення: 05.10.2021)
6. Хто відносить до проблемних людей та як комунікувати з ними? Тактика комунікації поліцейського : веб-сайт. URL : <https://ppt-online.org/149098> (дата звернення: 02.10.2021)

Тінін Дмитро Геннадійович
викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРАКТИЧНИЙ ДОСВІД ВИКОРИСТАННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИМИ СПЕЦІАЛЬНИХ ПСИХОЛОГІЧНИХ ЗНАНЬ ПІД ЧАС РОБОТИ З ДІТЬМИ, ЯКІ ХВОРІЮТЬ НА АУТИЗМ

В умовах сьогодення поліцейські як ювенальної превенції, так і представники інших підрозділів Національної поліції, стикаються з випадками роботи з людьми, які мають душевні та інші психічні розлади. Особливої уваги в цьому напрямку потребують неповнолітні, а тим більше діти. Це обумовлено тим, що дана категорія нашого соціуму більш виражено схильні до ризиків та досить часто може стати потерпілою від будь-яких протиправних посягань.

До уваги науковців слід поставити питання щодо роботи будь-яких поліцейських із дітьми, які хворіють або мають ознаки дитячого аутизму. Ця тематика обумовлена наявністю практичного досвіду в зазначеному напрямку та наявністю переліку проблемних питань.

Отже, дитячий аутизм – це особлива аномалія психічного розвитку, якій притаманні стійкі та своєрідні порушення комунікативної поведінки, емоційного контакту дитини з навколишнім світом і вміння правильно

реагувати на зовнішні ситуації [1].

До основних чинників або ознак такого явища можна віднести:

1. Відсутність контактності дитини. Тобто, дитина соціально не адаптована до навколишніх осіб, що може проявлятися вже на першому році життя, чітко може проявлятися у віці 2-3 років.

2. У поведінці характерною є байдужість або захисна реакція відносно звичайних спроб контакту/спілкування.

3. Напружено-боязлива прихильність до певних щоденних устроїв і процедур.

4. Однобічність, самотійно стимульовані практичні підходи.

5. Недостатній розвиток засобів вираження, комунікації (мови, міміки) і неготовності до практичних вимог життя [1].

Загалом необхідно сказати, що зовні такі діти зовсім не відрізняються фізіологічними даними від інших дітей свого віку. Однак, у поведінці цих дітей вбачається замкненість, байдужість до зовнішнього світу, відсутність зорового контакту, небажання контактувати будь із ким, або більш коректно матиме вислів відсторонення від навколишнього середовища у вигляді «сам собі друг», відсутність життєвої мотивації, але здійснення діяльності за внутрішнім спонуканням та інші.

Із практичного досвіду можемо зазначити, що у таких дітей відсутня взаємодія з навколишнім середовищем та їх поведінка не піддається будь-яким життєвим алгоритмам. Про що йде мова: за наявності звичайного середовища існування або перебування таких дітей в соціумі їхні настрої та поведінка можуть змінюватись у будь-який момент без наявності зовнішніх факторів, тобто виключно з внутрішніх спонукань. Дії та переміщення таких дітей не піддаються звичайним життєвим алгоритмам, тобто дитина може піти просто в будь-якому напрямку без поважної причини.

На перший погляд, дана поведінка не викликає суттєвих проблем. Однак, у практичній діяльності доводиться проводити оперативні-розшукові заходи щодо розшуку дитини, яка хворіє на дитячий аутизм [2]. Проблемою в даному випадку є відсутність логічних дій із пересування цієї дитини в умовах середовища, у якому вона перебувала, а також природні умови проведення заходів. Найважливішим аспектом здійснення таких заходів було те, що дитина-аутист не могла самотійно себе забезпечити їжею та водою, адже вона приймала вказані продовольчі продукти лише від матері, навіть не від батька. Як результат, у такому випадку поліцейські діяли в умовах обмеженого часу, адже в іншому випадку в кінцевому результаті можна було просто не встигнути врятувати дитину.

У подальшому, за півтори доби після вдалих пошукових заходів вказану дитину було знайдено в лісосмузі у стані критичного зневоднення та голодування. Насамперед, першочергово було надано кваліфіковану медичну допомогу. У цей же час, таку допомогу надати не було можливим через відсутність матері. Лише після появи матері дитина погодилась отримати

дозовані порції води та в подальшому їжі.

Підводячи підсумок, слід зазначити, що на сьогоднішній день поліцейські щодня перебувають в умовах якихось обмежень, необхідності володіння певними знаннями та навичками. Кожен випадок є індивідуальним, але певні алгоритми дій, а також обмін досвідом надає можливість більш оперативно діяти та досягати позитивних результатів. Як правило, кожна ситуація, що є прецедентом, має бути освітлена в системі службової підготовки поліцейських. Адже попереджений – значить озброєний.

1. Дробніч П. Перші прояви дитячого аутизму. Павло Дробніч. КНП «Чутівська ЦЛ». Департамент охорони здоров'я Полтавської обласної державної адміністрації. Офіційний сайт. URL : <http://uoz.gov.ua/2021/04/02/> .

2. Гришанова К. В Днепре пропал ребенок-аутист. Наше місто. Головні новини Дніпра. Дата 08.05.2018. Офіційний сайт. URL : <https://nashemisto.dp.ua/2018/05/08/v-dnepre-propal-rebenok-autist/>.

Трень Тетяна Олександрівна
курсант факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування

науковий керівник:

Миронюк Роман Вікторович
професор кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
доктор юридичних наук професор

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ ПРАЦІВНИКІВ ПІДРОЗДІЛІВ ЮВЕНАЛЬНОЇ ПРЕВЕНЦІЇ З НЕПОВНОЛІТНІМИ

Професія поліцейського вимагає неабияких знань, умінь, навичок, адже його службова діяльність спрямована на захист прав та свобод громадян, протидію злочинності, охорону громадського порядку. Проблема насильства над дітьми чи поширення кримінальних правопорушень, що вчиняються неповнолітніми, на сьогоднішній день постає гостро як ніколи. Це визначає зв'язок із загальним зростанням кількості випадків насильства в суспільстві, насильницьких злочинів, суїцидів та нещасних випадків з летальним результатом. Українське суспільство починає усвідомлювати, наскільки поширеним явищем є насильство у різних його формах та проявах, та як воно травмує дітей, які стають чи то його жертвами, чи то його виконавцями [3, с.2].

Одним із органів, що поєднує в собі найважливіші функції щодо протидії